

ΣΩΤΗΡ - Απόστολος της Κυριακής της Ορθοδοξίας: Ἡ δύναμις τῆς πίστεως

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

**Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα Κυριακῆς 17 Μαρτίου 2019, τῆς Ὁρθοδοξίας (Α΄
Νηστειῶν, Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40)**

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστιγῶν πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο

τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

1. ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Σήμερα Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς παρουσιάζει μία πορεία ἁγίων μορφῶν τῆς πίστεως μὲ προεξάρχοντα τὸν προφήτη Μωϋσῆ, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν σκληρὲς μάχες καὶ ὑπέστη-σαν φρικτὰ μαρτύρια, προκειμένου νὰ μείνουν ἀνυποχώρητοι στὴν ἀληθινὴ τους πίστι.

Τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ἀρχίζει μὲ ἓνα ἐγκώμιο τοῦ προφήτου Μωϋσέως. Λέγει λοιπὸν ὅτι ὅταν ὁ Μωϋσῆς μεγάλωσε κι ἔγινε ἄνδρας, βρέθηκε μπροστὰ σὲ μεγάλο δίλημμα, σ' ἓνα σταυροδρόμι δύο ἐπιλογῶν. Ὁ πρῶτος δρόμος, πλατὺς καὶ εὐρύχωρος, ὠδηγοῦσε στὸ παλάτι τοῦ Φαραώ, στοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου. Σὲ μιὰ ζωὴ γεμάτη πλούτη καὶ ἀπολαύσεις. Ὁ δεύτερος δρόμος στενός, ἀνηφορικός, δύσκολος, δρόμος τῆς κακοπάθειας, τοῦ ὄνειδισμοῦ καὶ τῶν στερήσεων. Καὶ ὁ Μωϋσῆς διάλεξε. Διάλεξε τὸν δεύτερο, τὸν δύσκολο δρόμο. Γιατί ὅμως τὸ ἔκαμε αὐτό;

Λέγει ὁ θεῖος Παῦλος ὅτι ὁ Μωϋσῆς τὸ ἔκαμε χάριν τῆς ἀληθινῆς του πίστεως στὸν ἓνα Θεό. Γι' αὐτὸ ἀρνήθηκε νὰ ὀνομάζεται γιὸς τῆς κόρης τοῦ Φαραώ, ἢ ὁποῖα τὸν εἶχε υἱοθετήσῃ. Προτίμησε νὰ κακοπαθῇ μαζί μὲ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ μείνῃ σταθερὸς στὴν πίστι τῶν πατέρων του· παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρη ἀπόλαυσι ἁμαρτίας, δηλαδὴ νὰ ζῇ ἄνετα, μὲ τιμὲς ὡς Αἰγύπτιος ἄρχοντας ἀνάμεσα σὲ εἰδωλολάτρες ποὺ καταπίεζαν τὸ λαὸ του. Θεώρησε μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ὄνειδισμό καὶ τὴν περιφρόνησι.

Ὁ Μωϋσῆς ἀπαρνήθηκε τὴν θέσι του γιὰ νὰ μὴν ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὸ εἰδωλολατρικὸ κλίμα τῶν ἀνακτόρων. Γι' αὐτὸ καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸ παλάτι ὅχι μὲ θλίψι ἀλλὰ μὲ περιφρόνησι καὶ ἀποστροφή πρὸς τὶς βασιλικὲς τιμές. Προτίμησε νὰ παραμείνῃ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, παρὰ υἱὸς τῆς κόρης τοῦ βασιλέως καὶ νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστι του καὶ τὴν συγγένειά του μὲ τὸν ἰσραηλιτικὸ λαό. Ἐὰν συμβιβαζόταν μὲ τὸ εἰδωλολατρικὸ κλίμα τοῦ παλατιοῦ, ἐὰν ἀδιαφοροῦσε γιὰ τὶς καταπιέσεις τοῦ λαοῦ του, θὰ μπορούσε νὰ ζῇ μέσα στὴν τρυφὴ τοῦ παλατιοῦ μαζί μὲ τοὺς ἀσεβεῖς Αἰγυπτίους. Πῶς ὅμως θὰ μπορούσε αὐτὸς νὰ ἀπολαμβάνῃ χλιδὴ καὶ οἱ ἀδελφοί του νὰ κακοπαθοῦν; Αὐτὸ τὸ θεωροῦσε μεγάλη ἁμαρτία. Ἀλλὰ μεγαλύτερη ἀκόμη νὰ χάσῃ ὁ ἴδιος τὴν πίστι τῶν πατέρων του.

2. ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Πόσο δύσκολη ἄραγε ἦταν ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Μωϋσέως, μποροῦμε νὰ τὸ καταλάβουμε; Αὐτὸς εἶχε μεγαλώσει στὰ ἀνάκτορα, μέσα σὲ ἀνέσεις, πλοῦτη καὶ τιμές. Τρεφόταν καὶ ἀπολάμβανε κάθε τρυφὴ στὰ παλάτια. Καὶ τώρα ἔπρεπε νὰ τὰ ἀφήσῃ ὅλα αὐτά, βασιλεία λαμπρὰ καὶ θησαυροὺς ἀμύθητους, καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὸ δικαίωμά του νὰ εἶναι γιὸς τοῦ βασιλέως.

Ἡ δυσκολία τοῦ πράγματος ἦταν ἀκόμη μεγαλύτερη, διότι ἔπρεπε νὰ ἀπαρνηθῇ καὶ τὴν κόρη τοῦ Φαραὼ ποὺ τοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴ καὶ τόσο πολὺ τὸν ἐτίμησε. Ἡ πράξι του μποροῦσε νὰ φανῇ ὡς μία ἐκδήλωσι ἀγνωμοσύνης πρὸς αὐτήν. Ἐπιπλέον ὁ Μωϋσῆς θὰ ἐρχόταν πιθανῶς σὲ ρῆξι μὲ κάποιους Ἰσραηλῖτες οἱ ὁποῖοι ἐκτιμοῦσαν ὅτι μέσα ἀπὸ τὸ παλάτι ὁ Μωϋσῆς θὰ μποροῦσε καλύτερα νὰ προστατεύῃ τὸ λαό του. Αὐτὸς ὅμως δὲν ὑπολόγισε τίποτε ἀπὸ αὐτά. Καὶ ἔρριξε τὸν ἑαυτό του σὲ ἀμέτρητους κινδύνους. Ἀπὸ βασιλιᾶς ἔγινε βοσκός, ἀπὸ πρίγκιπας πάμφτωχος. Ἀπὸ τὰ παλάτια ἔφυγε στὰ βοσκοτόπια καὶ τὶς ἐρημιές, ἀπὸ τὴν χλιδὴ στὴν στέρησι. Προτίμησε χάριν τῆς πίστεως νὰ ὑποφέρῃ κι αὐτὸς τὶς θλίψεις τοῦ λαοῦ του. Προτίμησε ἕναν ὄνειδισμό σὰν αὐτὸν ποὺ ὑέστη κατόπιν ὁ Κύριός μας.

3. Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΙΣΤΙ ΜΑΣ

Πόσα ἔχει νὰ διδάξῃ ὁ Μωϋσῆς ἐμᾶς τοὺς συγχρόνους Ὁρθοδόξους πιστοὺς σήμερα Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας! Μᾶς διδάσκει ὅτι πάνω ἀπ' ὅλα τὰ ἀγαθὰ στὶς ἐπιλογές μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὀρθόδοξη Πίστι μας. Γιὰ τὴν πίστι αὐτὴ ἑκατομμύρια μαρτύρων προτίμησαν τὴν στέρησι, τὴν ἐξορία, τὶς πληγές, τὸ μαρτύριο, τὸν θάνατο, τὸν ὄνει-

δισμό τοῦ Χριστοῦ. «Ἐλιθάσθησαν, ἐπρί-σθησαν (ἐπριονίσθησαν), ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον». Ἀγωνίσθη-καν τὸν ἀγῶνα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως «ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι... ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπη-λαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς». Γιὰ νὰ κρατήσουν ἀνόθευτη τὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου μας, τῶν ἀγίων Πατέρων μας, τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Δὲν ὑπολόγισαν τὴν σταδιοδρομία τους καὶ τὴν καριέρα τους, τὴν θέσι τους καὶ τὴν ζωὴ τους. Στρατιὰ ὁ-λόκληρη: θεοφόροι Πατέρες, ὁμολογηταί, μάρτυρες, ὄσιοι, ἀσκηταί, πατριάρχαι, ἱερεῖς, μοναχοὶ καὶ λαϊκοί. Κι ὅλοι αὐτοὶ οἱ μάρτυρες τῆς πίστεως μᾶς ἄφησαν ἱερὴ κληρονομία καὶ παρακαταθήκη. Νὰ κρα-τήσουμε ἀνόθευτη καὶ ἀναλλοίωτη τὴν Ὁρθοδοξία μας, χωρὶς συμβιβασμοὺς καὶ ὑποχωρήσεις, χωρὶς μικροῦπολογισμοὺς καὶ προσωπικὲς ἐπιδιώξεις. Νὰ μποροῦμε νὰ δίνουμε κι ἐμεῖς μὲ τὸν λόγο καὶ τὴν ζωὴ μας τὴν δική τους ὑπόσχεσι: «Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη

Ὁρθοδοξία», ὅ,τι κι ἂν αὐτὸ μάς κοστίση.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ “Ο ΣΩΤΗΡ” - 14 Μαρτίου 2019 - www.osotir.org